

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek
— 2008., V. évf., 3. szám —

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk októberi számának megjelenése alkalmából.

A betegség és a szenvedés olyan dolog, melyet mindannyian megpróbálunk elűzni magunktól. Addig, amíg egészségesek vagyunk, nem szívesen gondolunk rá, igyekszünk elkerülni.

A szenvedés azonban hozzátartozik az életünkhöz, egy olyan titok, melynek az értelmét kár keresnünk. Fölösleges ilyen, s ezekhez hasonló kérdéseket föltennünk: „Miért éppen velem történt?” „Miért én lettem ilyen beteg?” „Miért a mi családjukban történik mindez?” Inkább próbáljuk a „hogyanra” megkeresni a választ: „Hogyan válhat a szenvedésem értékké?”

A betegség és szenvedés alakíthat, megedzhet és közelebb vezethet Istenhez. A jelen szenvedésben vigasztaló lehet, ha a korábbi megpróbáltatásaink mögött már felfedeztük a Gondviselés rejtett nyomait.

Jézus sem mondta soha, hogy a szenvedés jó, megmutatta azonban az utat, melyen járva érték születhet belőle.

Isten szeretetében bízva, gyógyulást kívánok mindnyájatoknak:

*Gáspár Annamária
kórházi lelkigondozó*

**„Szeretlek, Uram, erősségem.
Az Úr menedékem, váram, szabadítóm.
Istenem, sziklám, hozzá menekülök.
Védőpajzsom, üdvösségem záloga,
mentsváram, akit magasztalok.”**

(18. Zsolt 1-4)

Október elsején ünnepeljük az Idősek Nemzetközi Világnapját. Azt a napot, amikortól valakit idősnek lehet nevezni, nem tudjuk, és talán nem is kell meghatározni. Azoknak, akik békességgel fogadják az életkor terheit, reménykeltő világosság és fény van a tekintetükben. Tudnak nevetni, örülni, elfogadják mindazt, amit Istentől ajándékba kapnak. A szenvedést, és a magányt is. Ez nem mindig könnyű. Ezért fontos, hogy ne hagyjuk magukra idős testvéreinket. Figyeljünk jobban oda

életükre, vegyük észre, ha nehézségekkel küszködnek, nyújtsunk vigasztaló, biztató kezet feléjük, segítsük őket, hogy megoszthassák velünk értékeiket, tapasztalataikat és mindazokat a kegyelmeket, amelyeket Istentől kaptak az életük során. Idős testvéreinket azt kívánom, hogy életük minden napját töltsék hálaadással, merjenek örülni. A nehézségek, a fájdalmak, a magány pillanataiban is keressék Isten arcát.

THOMAS MERTON: Ima

Vedd kezedbe az életemet, és tégy vele, amit akarsz. Odaadom – nem utasítva vissza sem a nehéz, sem a kellemes dolgokat, amelyeket számomra rendeltél. Elég nekem a Te dicsőséged. Minden, amit Te terveltél, jó. Minden: szeretet.

Az út, amelyet megnyitottál előttem, könnyű út, a magam akaratának nehéz útjához képest, amely visszavisz Egyiptomba, a vályogtéglák közé.

Ha megengeded, hogy az emberek dicsérjenek, nem fogok megzavarodni. Ha hagyod, hogy sértegensenek, még kevésbé jövök zavarba, inkább örülni fogok. Ha munkát küldesz, örömmel fogadom, és nyugalmat okoz nekem, mert Te akarod. És ha nyugalmat küldesz, akkor megnyugszom tebened. Csak önmagamtól ments meg engem. Szabadíts meg attól a bennem lappangó mérgező vágytól, hogy mindent megváltoztassak, hogy értelmetlenül cselekedjem, hogy öncélúan nyüzsögjek, hogy összekeverjek mindent, amit Te elrendeztél.

Engedd, hogy megnyugodjam a Te akaratodban és elcsöndesedjek. Akkor a Te örömöd fénye fogja átmelegíteni az életemet. Ennek tüze él majd a szívemben és kisugárzik belőle a Te dicsőségedre. Ez az, amiért élek. Ámen, ámen.

Adj Uram...

*Adj Uram **békességet,**
hogy elfogadjam azt,
amin nem tudok változtatni.*

*Adj Uram **bátorságot,**
hogy megváltoztassam azt,
amin változtatni tudok.*

*Adj Uram **bölcsességet,**
hogy felismerjem
a kettő közt a különbséget.*

Szent Ágoston: Isten jóságáról

Én Istenem! minden jóság kútfeje! Jó vagy te, s a te jóságodnak nincs határa, fogyatkozása sincs, hanem végtelen tökéletességgel teljes. Te vagy minden jóság teljessége, s mindenre tőled származott a jóság.

Tőled nyerték az édesek édességüket; a szépek szépségüket; a világosak világosságukat; az élők életüket; az értelmesek értelmességüket; a tökéletesek tökéletességüket; egyszóval minden jók jóságukat.

Nagy vagy te mennyiség nélkül, jó vagy minőség nélkül, véghetetlen vagy szám nélkül, szép vagy ékesgetés nélkül, örökkévaló vagy idő nélkül, megmérhetetlen vagy hely nélkül, és tökéletes sokasodás nélkül.

Te vagy mindennek központja és célja, akihez természete szerint siet és akiben megnyugszik minden; tebenned lakik minden szeretet gyönyörúsége, minden kívánság általad teljesül és általad elégül ki az izlelés. Ó, milyen nagy ereje van a Te jóságodnak! Minden teremtett valóság jóságod édességére siet elő, mert ki-ki a maga javát sürgeti bizony, s ez nem más, mint a te véghetetlen jóságod bélyege; ezért fárad a teremtett lények egész sokasága, mert mindaz, ami mozog és munkálkodik, az mind a jóért cselekszi azt; s ha a kis szellős árnyék is annyira csábít, mennyire vonz hát az igazi jó! Az az igazi jó, aki mérték nélkül az, vagyis Te magad, én Uram, Istenem és minden Jóm.

Emeld magadhoz szívemet, ó végtelen Jóság! és az örökkévaló szeretet megoldhatatlan kötelével ölelj magadhoz! Mert mit is kívánhatnék én mást rajtad kívül, ki minden jónak teljessége, forrása és gyökere vagy? Búcsút veszek hát minden teremténytől és mindig egyedül rólad gondolkodom, téged szeretlek, hozzád ragaszkodom, téged dicsérlek, neked szolgálok s megnyugszom benned; ha valamit szeretek, érted szeretem, s ha meggyűlölök valamit, érted gyűlölöm. Erősíts meg engem a te szeretetedben, a te kedves akarated szerint, hogy ezután ne magamnak, de neked éljek. Ámen.

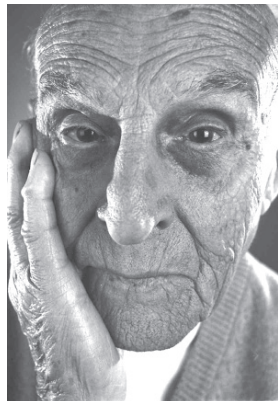
Az idősek otthonában élt egy asszony, akiről azt beszéltek, hogy egy kissé bolond. Volt ennek az idős asszonynak egy furcsa szokása: minden este megölelte és megsókolta a televíziót.

Mikor egy gondozó megérdezte tőle, miért teszi ezt, ő így felelt:

- Mert a tévémondó az egyetlen a világon, aki üdvözl engem és mosolyog rám.

Részlet Bruno Ferrero

Az élet: mindened, amid van című könyvéből

A gyógykezelés

Az orvos csalódottan rázta meg a fejét. Betegén a javulás legkisebb jele sem látszott. Immár tíz napja, hogy az idős úr semmilyen gyógykezelésre nem reagált. Tejesen elhagyottan feküdt a kórházi ágyon, úgy tűnt, ereje sincs már, hogy életéért küzdjön. Elfáradt, beletörődött sorsába.

A következő napon az orvos ismét megrázta a fejét, ám ezúttal a meglepetéstől. Az idős úr minden életfunkciója a normális értékeket mutatta. Párnájára támaszkodva ült az ágyon, teljesen visszanyerve egészséges színét.

- Mi történt önnel?- kérdezte az orvos. - Tegnap már teljesen feladtuk a reményt, most pedig minden tökéletesen működik. Mi történt?

Az öregúr mosolyogva bólintott:

- Igaza van, doktor úr, tegnap valami történt: meglátogatott az unokám, aki azt mondta nekem: „Ó, nagyapa, haza kell jönnöd gyorsan, mert elromlott a biciklim!”

„Legyen derű az arcodon, a szemedben, és a köszönésed melegében. A gyerekek, a szegények, a szenvedők és a magányosok számára mindig legyen egy boldog mosolyod. Ne csak a figyelmedet, de a szíved is add nekik!”

/Teréz anya/